

вянскиятъ езикъ съ 8, които са произнасятъ еднакво.

10) Намѣсто џ въ древниятъ периодъ сж писале постоянно џ. Буквата џ е скрацѣнна форма отъ двѣте букви.

Както въ старобългарскиятъ, така и въ новославянскиятъ езикъ нѣкои букви въ многоупотрѣбляемите думи са отпуцатъ и замѣняватъ са съ *титли*. Тука сме длжни да кажеме и това, че колкото единъ памѣтникъ е по-старъ, толкова и титлите са срѣщатъ въ него по-малко. Това е единъ отъ най-главните признаци, които опредѣляватъ древността на памѣтниците. Тие титли сж двойни: *прости* и *буквенни*. Както първите, така и послѣдните сж са писале отгоре надъ скратенните думи. Тие скрацѣния сж указани въ сѣки славянски букваръ.

Освѣнъ титлите, въ стариятъ и въ новиятъ славянски езици сж писале и други знакове, ако тие и да не сж са съблюдале правилно. Най-важниятъ знакъ въ това отношение е билъ апострофътъ ('), който са е писалъ така сжщо за скрацѣние (в'сакъ нам. вксакъ, амин' нам. аминъ, и пр.).

Ударенията и много още други знакове сж воведени слѣдъ време, а особено въ послѣдните петъ столѣтия. Въ древните памѣтници ние намираме твърде голѣма простота.

ЗА ЗВУКОВЕТЕ И ЗА БУКВИТЕ.

Старобългарскиятъ езикъ е билъ много по-богатъ съ своите гласни звукове, нежели